

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 21.

Lösnamner 5 Cents.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 27 AUGUSTI, 1913.

Nr 35.

Vända.

Skiss af Alfred Kampe.

En dag på eftermiddagen, när luften skiftade grönt och stod och donade, så att det glimrade för ögonen, var Melker Blom sällsamt med ett släp på bop timmer i torvar vid bolagets stora avfärningar på herrgårdsskögen.

Han hade varit tvungen att åka på kör för att komma ut med avrenndet, men det var inte lekora att köra i skogen. Han själv ställdes undan, och både redskap och dragare for illa. Fortjänsten var ej heller något, att skryta med, men han var tvungen att taga hvad som gafs — arrendet, arrendet!

Hustrun gick i minde månaden. Det som väntades kunde inträffa när som helst, och denna morgon hade Melker tyckt sig märka, att det var något särskildt med henne. Det hade icke undgått honom, att hon var orolig själf, fast hon ingenting ville säga. Därför hade han, innan han gick till skogen, sagt till Lotten, pigan, att passa på, så att inte moderns flick-vanor uppträdde, om nånting skulle inträffa, medan han var borta.

Det var honom omöjligt att vara lugn, han tändes af oro, ehuru han besöt försöka hålla ut tills det mörknade — men just i samma ögonblick fick han se Lotten komma farande som ett troll utför backen. Hon flöt fram. Kjolarna stöto rakt ut mot henne som lösslappade segel i västervind.

Melker slängde tommen och sprang, pigan, som andfådd icke kunde fram, hvad hon hade på hjärtat. Han fattade henne vid hennes axlar, ruskande henne hårdt.

— Hur är det? sporde han häftigt och rosten darrade.

— Sehon... sehon... uppstade Lotten och höll sig med båda händerna för bröstet. Matmor... sehon!

No visste Melker, hvad han behövde veta och rusade åter till timmerlasset. Han slängde upp de grova stockarna på toras som landsticker. Med ett raps lit han kasten veta, att det var bråttom och det bar i väg i frysprång mot hemmet. Lotten, som satt på efterkåken, hvilken af farten slängde af och, hade all möda att hålla sig kvar. Snön ydde som ett moln omkring henne, och händerna, som hon höll kraupaktigt slutna om stakarna, stöhade. Men Melker såg icke efter, hur tosen hade det, antingen hon var med eller ej. Han boknyrnade sig om ingenting annat än att snarast möjligt lämna hen.

När de omsider svängde in på låda-gårdshäcken, kastade han tommen till pigan, som fick reda sig bäst hon kunde, och rusade in i stugan. Öron biffa så starkt, att han ej var herr över sina rörelser, utan förbländad med nyckeln, så att låset kränglade, och han nått och jämt höll på att komma in.

Stina, hustrun gick rastlös fram och tillbaka på golvet. Hon var hemskt blek och hade svarta ringar under ögonen. En grönaktig linschahal hade hon knutit kring lifvet. Hon gick framåt med hästigt sammanbitna tänder.

— Hur är det? frågade han ansigtligt.

— Det går väl an, svarade hon tungt, men jag märker, att det blir af snart, för jag har stundtals så svåra kramningar, att jag tycker det är omöjligt att hänga ihop. När det anfaller som härvid, måste jag lägga mig. Jag tyckte, det var bäst att du kom hem först som sist.

— Heja dan har jag varit orolig för din skull, rådde mannen, för redan när du blef ur sängen i morse, såg jag, att det inte var riktigt beställt med dig. Du såg ansigt och troat ut.

— Det kommer allvar till, menade Stina, och det är inte många gånger som de så få.

— Ja, ja.

Melker funderade ett ögonblick. Därför —

— Det är väl så godt att jag efter mor Stark med samma, sade han.

— Tro du, att det går för sig? undrade Stina. Det har ju inte varit riktigt bra mellan dig och Starks, se'n du kom i slagsmål på bergningskalaset hos Lill-Jons.

— Det brukar vara vanligt hos oss fattiga, munnade han osäkert, att några trä efter elakhet, om endera af övannerna får det svårt. Jag kan inte tänka mig, att Stark är värre än andra.

I detsamma bögo plågorna till ännu värre än förut, så att Stina var nära att sjunka till golvet, och lycko kände vid honom sig alldeles bredvid sängen. Hon vred sig som en mask på badden och jämrade sig, så att det skar i mannen. Han visste icke varit han skulle vända sig och kunde inestignit göra utan stöd framme vid lufvudgärdens och strök ömt över hennes brännande pannan.

— Nu får Lotten stanna inne hos dig, hyskade han häftigt — jag springer efter mor Stark.

Stina förmodade ingenting svare, men klänge sig med båda armarna

PATANKT SÄNGARFÄRD.

En kör af studentfångare, under ledning af "Fader Berg", till Amerika år 1915.

En bland de allra senaste och mest intressanta nyheterna från Sverige är att en svensk studentfångarföring till Amerika år 1915 är påtänkt. Den underrättelse är säkerligen ett verkligt glädjebesked för den svenska körsångens talrika vänner här i Amerika. Och det bästa är att denna nyhet har skaffat honom sig, nämligen ingen mindre än direktör Alfred Berg vid Lunds universitet, som ånordade landstuderenternas oförgätliga sångartåg 1904. Svenska konsulet i New York har nämligen för några dagar sedan erhållit följande skrivelse från direktör Berg:

"Harmed tillåta vi oss en förfrågan, hurvida ni anser att förhållandena skulle vara gynnsamma för ett uppträdande af en studentfångarföring från Sverige i Amerika år 1915.

När landstuderentförening har nämligen tankt sig möjligheten af att med sig kunna företa svenska studentfångarföring — åtminstone uppsällsångare — och med en manuskript göra en svensk studentfångarföring till Amerika med San Francisco som mål år 1915.

Ar 1904 gjorde Lunds studentfångarförening en sångarfärd till utställningen i St. Louis — färdens gick längst västerut till Denver — och det med utomordentlig framgång såväl konstnärligt som ekonomiskt, och vi skulle gärna vilja upprepa en sådan färd.

Vi ha tänkt oss färdens slående under ledning af underordnad Berg, som afven ledde sångarfärden 1904.

Det ligger i sakens natur, att vi skola göra allt för att få den svenska studentfångarföring så värdigt representerad som möjligt.

Kören torde bora beräknas till ungefär 50 man eller samma antal som 1904.

Da våra sångarfärder företagas för öfvelsa, icke enskilda ändamål, våga vi hoppas få räkna på edert bistånd vid en eventuell sångarfärd 1915."

Vår kollega Nordstjernan i New York gör med anledning af denna skrivelse följande kommentarer:

"Af alla de besök från Sverige som väntas i Amerika torde intet så i så kort minne som landstuderenternas sångartåg till Amerika 1904. Da nu en kör sammansatt från den uppsveiska och sydsvenska universitets-staden och dessutom ledde af "Fader Berg" ställes i sikte bort ett sådant besök hälsas med en stor entusiasm och alla sångens vänner skola säkerligen gärna arbeta frigt och energiskt för att ett dylikt sångartåg skall bli en stolta hälsning från Atlanten till Stilla hafvet."

Och många äro helt säkert de som instämma här.

I SIN FADERS FOTSPÅR.

PRINCE ARTHUR OF CONNAUGHT

"Daily Graphic" påstod i går, att den från tillförlitligt håll blifvit underdrattad, att prins Arthur af Connaught kommer att efterträda sin faders hertigen som generalguvernör af Canada, och att hertigen formellt kommer att införföras honom för Canadas regering.

Da hertigen lämnar Canada betraktar han sin offentliga karriär som avslutad och ämnar så sig ned vid Bagshot Park. Tidningen tillägger, att det ingalunda är säkert, att hertigen skall medföra till Canada, utan är det mycket möjligt, att prinsessa Patricia kommer att fungera som vardinna under de officiella ceremonierna.

Prins Arthur, som endast är 31 år gammal, har rykte om sig att vara en god diplomat och en pliktrogen man.

Om icke Huerter regeringen hade insändt tillfrösländande anbud till sin dag, annade president Wilson personligen i ett budskap i kongressen båda hans uttala den principen, att endast konstitutionell regering kan erkännas i Mexiko. Han ämnade afven i kortlet framhålla Förrenta Staternas fördrån på att Huerter regering afskaffas och en lagligt konstitutionell styrelse tillsättes i republiken.

— Nej, vänta, kvod hon, när Melker försökte göra sig loss, hjälpt mig först... käre, hjälpt mig — jag går i (Forts. å sid. 4.)

Mexiko-bråket.

Huerta intager en hotande ställning mot Förrenta Staternas regering, men ångra sig senare.

MANGA MAKTER TAGA PARTI FÖR U. S. A.

I förlags åtta dagar sedan, lyckades det anlitliga ut Land, Förrenta Staternas nye representant i den mexikanska huvudstaden, att till ett medlen af Huertas kabinet övertinna den not, som man i Washington medansett den nye emissarien i hopp om att få Huerta att rätta sig efter Förrenta Staternas önskan. Huerta hade fört låtit förstå, att han ej under några förhållanden vill inläta sig i diskussioner rörande ställningen i landet med den nye emissarien, och tydligen afven förstådligt medlemmarna af sitt kabinet att intaga samma reserverade hållning. Huel det var, lyckades dock Mr Lind att komma till tals med en medlem af kabinettet, nämligen utrikesministern, senor Gamboa, och använde han tydligen hela sin skicklighet för att få denne att andra tankar rörande ställningen och afven i sin mån inverka på de ofriga medlemmarna af kabinettet. Detta hade också med sig att Förrenta Staternas regering spejella not till Huerta, som antyts, blef mottagen.

I underrättelsen om att Mr Lind sålunda lyckats lösa ämnet om sin första utsiggt, att få ett erkännande från Huertas sida att vara regeringens ombud, verkade mycket lugnande på sinerna i Washington, och började man redan förutspå, att Huerta, insesande sin vanmakt emot Förrenta Staterna, kommit på tanken att föga sig i det oönskliga.

Men tillfredsställden blef af ganska kort natur. Redan i söndags f. v. kom sålunda Huertas svar på Förrenta Staternas not och var detta hållet i en helt annan stil, än man med anledning af de senaste dagarnas handlingar trott sig behöfva betaka. Huerta fördrade sålunda helt kort och godt, att Förrenta Staternas regering inom tjugufyra timmar måste erkänna honom som Mexikos president "om allvarsamare förvecklingar ville undvikas". Detta uttalande väckte naturligtvis också att börja med bestörtning, men lugnade man sig senare, i den tanken, att Huerta i alla fall ej voro maktigt nog att ett kraftigt till uppträda emot Förrenta Staterna. Följande morgon gjorde man sig ej heller bråttom med att affatta ett svar på den oblyga framställningen. Många väntan med af förtattand af svarst löste också hela den genom Huertas skrivelse uppkomna frågan, enar ett telegram senare ingick från Mexico City, som tillvågledde, att Mr de-lavis ånrat, att han användt en så utmanande ton i sin svarnot, och att han ej önskade att det förhållningarna till en ny kris. Hela svaret om visade sig sålunda ha varit omkast ett skrämskott från Huertas sida och ingenting annat.

Rörande Huertas ställning emot not den nye amerikanske emissariens så meddelas, att det i måndags f. v. gick darban, att denne blef anmodad att intinna sig i palatset. Där tillbringade Mr Lind en stund i Huertas sällskap, men visade det sig att de båda männen hyste vid divergerande åsikter rörande ställningen. Lind blef därför också utan vidare afsänd från palatset, men blef senare, da Huerta lugnat sig något, åter kallad till en rådgifning. Det var tydligen såsom en följd af denna senare konferens, som Huerta också senare fram föroralen att intaga en mindre utmanande hållning emot Förrenta Staterna. Mr Lind skulle sålunda, om man får tro detta senare meddelande, redan fått en viss makt öfver den rankfulla mannen.

Hvad Huertas, förut omnämda svarnot beträffar, så synes man från Mexikansk håll på söka göra troligt, att denna i själva verket ej haft det innebåll, som man först ömformadt, men kommer man tylligen med detta påstående för att det skall förefalla som om Huerta ej medgifs så af på sina fördringar, hvilket han dock i själva verket tydligen gjort.

Utom Storbritannien, Frankrike och Japan så så godt som alla länder i centrala och södra Amerika understött Förrenta Staternas ansträngningar att försöka åstadkomma en fredlig uppgörelse af den mexikanska revolutionen.

Om icke Huerta regeringen hade insändt tillfrösländande anbud till sin dag, annade president Wilson personligen i ett budskap i kongressen båda hans uttala den principen, att endast konstitutionell regering kan erkännas i Mexiko. Han ämnade afven i kortlet framhålla Förrenta Staternas fördrån på att Huerter regering afskaffas och en lagligt konstitutionell styrelse tillsättes i republiken.

— Searpio Rendon, en medlem af deputerade kammaren i Mexiko, blef i

UR SENASTE SVERIGE-POST.

En af Malmö största och äldsta trävarvaffärer firman Ståle & Son har gjort konkurs. Denna konkurs kommer att följaf af många andra konkurser af byggnadsfirmor.

En i Juckasjärvi boende äldre lapp, Anders Sarri, blef hvarom dagen påkörd och död af medgående exprestaget strax söder om Krokviks järnvägsstation, belägen ett stycke norr om Kiruna. Han led af lumborliet och ansågs afven vara något sinnelöst, hvarför olyckan torde kunna tillskrivas dessa två omständigheter.

En ruskigt dråk förförades den 5 dennes i Röstinga i Skåne, i det en 45-årig sadelmakare J. Feuk, som under några dagar i sitt hem tillsammans med en målarmästare E. Sjöstedt förtärt en del af spiritus, blef ense med denne. Under det slagsmålet, som därefter följde, tillfogade Feuk med en knif Sjöstedt ett otäckt sår i magen, så att melvorna föll ut. Sjöstedt lyckades slippa sig ut på parken, men där föll han omkull död. Feuk är häktad.

Vid middagstiden den 6 dennes utbröt eld i Anubis kvarn och skaverk i Sandejo socken, tillhörigt kvarnregaren K. Isakson. Af ofriga byggnader nedbränd ett stambus, hvarvid ett 10-tal svin innebrändes. En nebrändse-ugn anses ha föroarsakat elden. Det brunnar var försäkradt.

En sorglig olyckshändelse inträffade den 7 dennes i Kamnarbo, Västervik församling. Tjänstefinnan Annie Johansson, anställd hos en landbrukare därstädes skulde rida i vall dennes häst. Flickan hade fasthållit gränskrafter och midjan. Då hon skulle löslappna hästen blef, slungad flickan efter sig. Hon erhöi därvid flera korsår i hufvudet så att döden följde omedelbart.

En uppskandade olyckshändelse inträffade d. 8 dennes i Kärrgruvan i Gönäs i Ludvika trakten. Postkontrollmästaren Johan August Johansson från Upsala hade med sin hustru kommit för att besöka somen David Bergsbergs, som till i grufvabehållningen i Gönäs. De två äro i Gönäs i närheten af grufvan. På e. m. skulle somen visa sin fader grufvan. De togo plats på en s. k. grufvud eller lastband för att begifva sig ned i grufvan. På en höjd af omkring 60 fot från grufvans botten vägrade grufvudet till. Fader och somen störtade ut och föll ned till grufvans botten där de ljöto en ögonblicklig död.

Kommendörkapten K. P. Rosengård egnar i en af dagarne framlagd anstoppat torpelvapnet och i samfundet med blottans krigsbeholdning en kritisk granskning. Han anser en omläggning af hela organisationen önskvärd, ty under nuvarande förhållanden är det härdt nä omöjligt att åstadkomma effektiva åtgärder.

Förre riksskattevarnen Montelius har kallats till ledarskolemat af tyiska sällskapet för antropologi, etnologi och arkeologi.

Fredskonventionen på Kolen påstås nu vara tryggad. Det har beräknats kosta 29,000 kr., och på svenska sidan ha 9,000 kr. redan tecknats. Tiden för avslutningen utgick den 20 dennes. Tre förslag äro i början af denna månad afkomna; ett af dem är Sveriges främsta konstnärer. De båda andra äro signerade "Fred" och "Utopi".

Vid Vårö drunknade natten till den 5 dennes grosshandlaren J. Bohenski från Stockholm. B., som på senaste tiden varit sjuklig och nervös, brukade då han ej fått ro på natten gå upp och fara till i sin morbröd. Så hade han gjort afven nu. Af allt att döma hade han under förliden varit i ett svindelanfäll, fallt öfver bord och drunknat.

En 17-årig yngling Hilding Molin från Uddele i Tranemo, anställd i en trikfabrik i Borås, blef hvarom dagen, da han i sällskap med en kamratar var ute på andakt, djupskjutet af våda.

Da inspektör John Ågren från A-lingsås vid besök hvarom dagen hos sina släktingar i Sjövik skulle buda i Mjörn bodade han på hufvudet ned från en brygga utan att först ha undersökt hur djup det var och slo, sig där senare afled.

Den 12 dennes fyllde enkefrun Anna Harbon i Harbo socken, Västmanland, 100 år.

Da Sveabolagets ångare Pitob natten till den 6 dennes var på ingående i Heringsås hamn råkade en besättningsskär falla öfverbord och drunkna. Den omkom, hvars namn var Emil Petersson, var 23 år gammal och bördig från Örebro.

"Milles" "Vingarna" aftecknades den 9 dennes i Göteborg utan särskilda högtideligheter, och därmed är ännu ett steg taget för Göteborgs försöksande.

Fredlångs arkebuserad. Han var en i rikshänsare af Madero och anklagades för att hafva stämplat mot Huertas lif.

Lind afreste i går från Mexiko, och utsikterna till en uppgörelse äro minimala.

Dären gripen.

Kriminaldären Harry K. Thaw, som rymde från därehuset i Mathewan, infångad i Canada.

KOMMER TROLIGEN ATT DE PORTERAS.

Kriminaldären — millionären Harry K. Thaw lyckades, såsom vi i kortbet omnämnde i förlidet nummer, i söndags f. v. åter-fåta allmänhetens och tidningarnes uppmärksamhet på sin värda person genom att utföra en sådanne lyckad flykt från därehuset i Mathewan i New York, där han, som bekant, sedan år 1907 efter det han frikänfts för mordet på arkitekten Stanford White, varit internerad som en för allmänna säkerheten värdig person.

Rymningen var väl planlagd och gick som en dans. Den skedd vid halfnatttiden på morgonen, da porten till parken öppnades för att släppa in ett mjölkbud. Thaw, som tillika med några olycksbrevier uphöll sig i närheten, rusade fram till den öppnade

porten och vrakade utan både portvakt och mjölkbud samt kastade sig upp i en automobil, som hans väner höll i beredskap utanför. Och se'n bar det i väg med ljusters hastighet, så att landsvägsarbetet stod som en tveck rök över bilen.

Det dröjde naturligtvis en god stund innan väktarne fattade nyckeln som handlet. Man tror också att de med kontant erkända drojde med att låtsas fatta situationen, men omsider stäns därehusets snabba automobil i rännelse efter den flyende. Men nu såg man inte ens riken efter automobil. Förhörjarnne måste återvända till utspanspunkten med oförrättade ärenden. "Dären" hade varit dem för sligt.

Det insågs genast att Thaw så hastigt som möjligt skoll komma ut ur staten. Val inkommen i en annan stadt, ansåg han sig troligen vara i säkerhet, emellan han ej — åtminstone icke då — var anklagad för något brott, och hvarv hans vänerskap besträffar, gäller den endast i staten New York. De ofriga staterna anses han juridiskt tagt klokt.

Genast efter det rymningen skett, låt därehusets förstandare häkta den väktare — Barnum heter han för öfrigt — som vid tillfället skötte porten. Han misstänktes nämligen ha stätt i komplot med Thaw och de hans väner, som arrangerade flykten. Vidare utfäste han en belöning på \$500 för Thaws gripande.

Ingen af Thaws släktingar påstod sig ha en aning om flykten, föränd den var verkställd och de genom tidningarne fågo reda på förhållandet. Vid underretningen som somens flykt kunde ej Thaw, mor, Mrs Mary Copley Thaw, lägga hand på sin glädje. Hon uttryckte öppet den förhoppningen, att han skulle bli fri för all framtid. Den som emellertid ej kände sig djuplyttad af det skedda, var den rymlige ingen hustru, Sylvia Nesbitt Thaw. Hon råkade tvärtemot dödsångest och låt genast omgifva sig af en livvakt. Som bekant uppträder hon för närvarande som dansös på en teater i New York. Hon befarade, sade hon, att mannen med sin handla smak för dramatiska effekter, skulle förklätt infimma sig i teatern och helt enkelt skjuta med henne. Huset från hans sida i den vägen ha visst icke saknats. Hennes teaterdirektor hade dock all anledning att gungga händerna af förtjusning, ty teatern har så godt som stormats vid hvarje föreställning af folk, som är förgelaget att få kasta ett öga på denna — millionärens väktra fru. Rymlingen blef en kolossal reklam för hans (teaterdirektörens) affär.

Under måndagen f. v. meddelade tidningarne att Thaw och hans automobilsällskap, hvilket bestod af fem personer, varit synligt än på det ena än det andra stället i Massachusetts, Connecticut, Vermont och New Hampshire, men någon bestämd underrettelse erhöi man ej förrän i tisdagen.

(Forts. å sid. 4.)

Harry K. Thaw.

EN SKORDERAPPORT.

Skörden har på en del platser lidit af bettan. En medelgod skörd väntas dock.

Följande skorderapport har nu offentliggjorts af Saskatchewan's åkerbruksdepartement:

I ett distrikt, som i söder gränsar till township 10, i öster till Dirt Hills, East Mountain Lake och Range 23 W. 2 och i norr till township 49, är skörden på allmänhet i full gång, och en medelgod skörd väntas. Detta område omfattar, i stort sett, de provinsella valdistrikten Gull Lake, St. F. Current, Morse, Thunder Creek, Arm River, Rosetown, Kerrobert, Tramping Lake, Biggar, Lake Creek, Hanley, Saskatchewan county, Aonla, Kinrossley och norra delarna af Maple Creek och Moose Jaw county. Till dessa böra afven laggas valdistrikten Souris och Estevan.

I öfver detta område är skörden på stubb och värpjoppning ganska dålig, och på sommarträderna nämligen lotvare förhållanden äro bättre. Någon skada har i dessa distrikt förorsakats af den starka hetta, som härskade under flera dagar de senaste veckorna. På flera fall äro stråna fallt mogna, men axen icke fyllda i motsvarande grad. Det senaste starka regnet har på det hela taget gjort lika mycket godt som ondt på skörden på detta område, som samfattat omkring en tredjedel af provinsens skörderområde.

I skördersten af provinsen lofar skörden på det hela att blifva något mer än medelgod. Sommarträden äro synnerligen god och den andra skörden efter träden är från medelgod till dålig. En del af denna skörd är till följd af det starka regnet inbärgad och en hel del mycket sen. På detta område blir icke skörden af hvete och tung hätre, emellan förrän till omkring d. 25 aug. ehuru korn, lått hätre och några tidiga fall af hvete redan skurits.

Man är i mycket stort behof af varmt väder på detta område, som omfattar två tredjedelar af provinsens skörderområde.

Ingen skada från frost eller rost har inrapporterats, ehuru i några distrikt starka stormar förorsakat sådanne affallande. Skadan af sådan art är emellertid lindrig. Skada till följd af hagel har rapporterats från McLean, Manor, Ozema, Rosetown, Carleton, Alameda, Kerrobert och Sinitaluta.

Nåra tusen delegerade anlade i tisdags f. v. till Haag i Holland till den tjugande universella fredskongressen, som öppnades i onsdags. Den väntade till och med sistdne fredag.

Slafveri på Filipinerna.

Slafveri i ordets fulla bemärkelse existerar på Filipinerna, afven i Manila, enligt ett speciellt meddelande, som af Dean Worcester gjorts till regeringen. Luvannerna på gärna fånga barn och sälja dem som slafvar. En del af dessa såldas till Kina.

Revolutionen i Venezuela.

Staden Coro, hvarest revolutionärens först började sin rörelse, har i tisdags f. v. efter en blodig batalj, återeröfrats af regeringstrupperna. Tyttio af de revolutionärens generaler sigas hafva dötats under striden.

Nyvald i Bukarest.

Det uppgifves i Bukarest, att de europeiska makterna utsatt en af prinsarna af Weid, Tyskland, för Albanien tron.

Revolutionen i Venezuela.

Staden Coro, hvarest revolutionärens först började sin rörelse, har i tisdags f. v. efter en blodig batalj, återeröfrats af regeringstrupperna. Tyttio af de revolutionärens generaler sigas hafva dötats under striden.

Till den sista vilan.

Den världsbekände tyske socialistledaren August Bebel begravdes hvarom dagen i Zürich, Schweiz, under stora högtideligheter. Tjugotvå namnfränder från Schweiz och andra länder, Tyskland naturligtvis i främsta rummet, öfver voro begravningsgen.

SVART SJÖK.

Direktor Arvid Åkerlund från New York, som i sommar vistats vid badanstalten i Ramlin i Sverige för sin hälsans värdande, är svart sjuk, ja, hans hällstötstånd f. n. ger anledning till de allvarigaste förhånder. Den förbättring, som till en början syntes hafva inträffat, var kortvarig och hans tillstånd förvärrades snart till den grad, att det ansågs nödvändigt föranställa om hans införförande å sjukhus. Af sin broder förfes Åkerlund till Akademiska sjukhuset i Upsala, där han för närvarande stannar. Af brefvet från hans broder framgår, att ringa, om en några åsikter, förefinnas, att hans tillstånd återvända lit och upptaga sin verksamhet som sångledare. Sjukdomen har fått ett för härdt grepp öfver honom. Professorn vid sjukhuset uppger att hans sjukdom är af akut, bligt art och all tank på ett återvändande till Amerika är utsletten.

Mordramat i Runsten.

Kyroherden C. O. Nyström.

Rörande mordramat i Runsten, som vi i förra numret utöförligt omnäddade, har det nu kommit omständigheter i dagen, som göra det troligt, att i d. kyrkoherde Nyström redna äro planerat ett brott. Beträffande revolutionen, med hvilken dådet förordades, har nämligen en handlande i Runsten upplyst, att då Nyströms som vid sin afresa kvarlämnade den, var den sönder och att Nyström låtit lägga den hos en smed i Runsten. Därjämte talar man öppet om, att Nyström hade gått och väkt på prosten Astrand vid olika tillfällen afven af Moelebyhället till, hvilka omständigheter tyda på att Nyström en längre tid gått i mordtankar.

Advokaten Carl Romanus i Stockholm har erhållit sig ett i rättgången mot kyrkoherde Nyström uppräpda som hans förarsadvokat. Samma erbjudande har afven gjorts af en jurist i Kalmar.

(Forts. å sid. 4.)

En Grönlandresa.

Hvad dansken dr. Koch och hans kamrater utstätt på Grönlands vida isfalt.

NODGADES ATT ÅTA SIN FAVORITHUND.

Ett telegram från Köpenhamn förliden fredag berättar att den danske uppläpckesresanden, kaptan Koch haft uppsmedeväckande saker att berätta, om sin färd öfver Grönland i tre kamraters sällskap, och hans berättelse visar, att svårigheterna och farorna förknappade med en resa i dessa trakter ej förminskades sedan Pearys och Nansens dagar.

Den danske uppläpckesresanden och hans kamrater Wazemer, Larsen och Sigurdson blefvo under resan så utblottade på födomomen, att de tvungos att slakta och äta sotten af en favorithund.

Den 13 okt. 1912 slog expeditionen jager anefter för mot öster om Drottning Lovisas land. Brist på föder nödvänd